

[A. C. Normann.]

institut vil komme og sige, at de må have en tilsvarende forhøjelse deroppe.

Med disse ord og disse spørgsmål til den højtærede fiskeriminister vil jeg gerne på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag, der skal afløse en lov, som har været gældende i tre år, og som udløber den 1. april. Færøerne er jo et sted, hvor fiskeriet betyder uendelig meget for befolkningen, og det er derfor af den største betydning, at denne lovgivning fortsættes; det fremgår da også klart og tydeligt både af ministerens fremsættelse og af lovforslagets bemærkninger, at der er brug for disse lånebeløb. Jeg har naturligvis bemærket, at renten er forhøjet; det vil vel ikke være muligt at undlade en sådan renteforhøjelse, da renten vel må falde sammen med renten i den fiskerilovgivning, som vi har i den øvrige del af landet.

Jeg kan med disse få bemærkninger give tilsagn om mit partis velvillige medvirken til lovforslagets videre gang gennem tinget.

Søren Olesen: Retsforbundet er jo ved forskellige lejligheder gået imod statsudlån. Vi mener, at hele udlånsvirksomheden fra statens side har ført os ud i et økonomisk uføre, som vi ikke kan fortsætte med; derfor har vi måttet vende os imod de forskellige former for statslån. Det samme er vi naturligvis nødt til at gøre her, selv om det drejer sig om Færøerne. Men jeg vil gerne tilføje, at vi i og for sig ikke har noget at indvende, hvis man her i tinget finder, at det er nødvendigt at yde Færøerne en økonomisk støtte på den ene eller den anden måde. Men var det så ikke meget lettere, at man på de årlige finanslove fastsatte et beløb, enten det nu skulle være til udlånsbrug eller til direkte støtte til færøske forhold, og at man så lod det færøske landsstyre selv admini-

strere dette beløb, slås om det eller fordele det, som man nu fandt det rigtigt deroppe?

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere hr. P. M. Dam, hr. Gideon og hr. A. C. Normann for den tilslutning, de har givet til det foreliggende lovforslag. Jeg har endvidere et par enkelte bemærkninger at gøre.

Jeg er naturligvis meget vel klar over, at det foreliggende lovforslag kun er en lille håndsrækning, at hjælpen ikke har det omfang, som man kunne have ønsket i betragtning af forholdene på Færøerne. Men jeg er alligevel af den mening, at denne lovgivning er en håndsrækning, som man har været glad for deroppe, og det er også derfor, vi gerne har villet lade den nye lov gælde, ikke for to år som den nuværende lov, men for tre år.

Jeg kan naturligvis for min del også beklage, at rentesatsen nødvendigvis må sættes til 6 pct. i stedet for 5; men jeg finder alligevel, det er rimeligt, idet der bør være balance mellem den lovgivning, der gælder for dansk fiskeris vedkommende, og den lov, der skal gælde for de færøske fiskere.

Det ærede medlem hr. Gideon gjorde rede for, at der er en større sammenhæng i hele denne finansiering af den færøske fiskerflåde. Ordningen er jo fremkommet efter indgående forhandlinger mellem Færøerne og Danmark; jeg må formode, at det er de bedste vilkår, det er muligt at gennemføre, og jeg tror også, at både Færøerne og den danske administration mener, at der her er fundet en ordning, som i hvert fald bør prøves gennem endnu en 3-årig periode.

Det oprindelige lånebeløb er ikke helt opbrugt, hvad det ærede medlem hr. Gideon også nævnte. Det er dog kun et ringe beløb, der er tilbage, og finansåret er jo endelig endnu ikke til ende; jeg tør ikke sige, om vi får så mange ansøgninger ind, at beløbet helt og fuldt bliver brugt. Men jeg har nævnt i bemærkningerne, at det er en nyordning; ikke alene den lov, vi her behandler, men selve den finansieringsordning, der gælder